

have gjort i en Diligence eller reist paa en Jernbane, troe sig kaldede til at reformere Postvæsenet eller til at construere Jernbaner. Jeg skal, hvad Postvæsenet angaaer, tillade mig at bemærke, at der, for at komme rigtig ind i det, udfordres mange Aars Studium, og hvad Jernbanevæsenet angaaer, da ligger det i Sagens Natur, at der ogsaa hertil udfordres et langt Studium, idet man ikke alene skal være i Besiddelse af endeel tekniske Kundskaber og være bekendt med de locale Forhold, men man skal ogsaa nogenlunde være inde i Jernbanevæsenets Historie og Statistik. Jeg skal i denne Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at der netop med Hensyn til Jernbanevæsenet af de største Teknikere er begaaet de største Feil. Jernbanehistorien er rig paa Feiltagelser, og jeg skal blot tillade mig at anføre 2 Exempler derpaa. Det har saaledes været Tilfældet, at man har konstrueret Jernbaner især for Godstransportens Skyld, og at der har vilst sig en stor Masse af Reisende, medens Godstransporten derimod var faare ringe; den anden store Feil, man begif, var den, at man troede, at det var Langvejsbaner, der i Særdeleshed skulde være hensigtsmæssige; men det viste sig imidlertid meget snart, at det var den indre Færdsel, som man især skulde lægge Vægt paa. Noget, der endelig er ganske nødvendigt for at kunne danne sig et Overblik over Jernbanernes Rytte, er Kjendskabet til de andre Stats-Institutioner, navnlig hvorledes Postvæsenet bør forenes med Jernbanevæsenet, for at man deraf kan drage den størst mulige Fordeel; Jernbanevæsenet staaer i en uadskillelig Forbindelse med de øvrige Statsinstitutioner, og naar man rykker det ud fra dem, saa fremkommer der de uheldigste Resultater. Jeg troer, at den sjællandske Jernbane er et flaaende Exempel herpaa. Naar man nu opfaster det Spørgsmaal, om den ærede Forslagsstiller er i Besiddelse af disse Kundskaber, saa troer jeg, at man ubetinget maa svare Nei (Winther: Vær saa artig!). Jeg vil langt fra nægte, at den ærede Forslagsstiller saaledes, som baade hans Titel og Navn viser, saavel er en meget lærd som en vidtberøist Mand, men jeg troer dog at kunne sige, at han med det Kjendskab, han har til

Jernbanevæsenet, slet ikke er istand til at danne sig noget klart og tydeligt Begreb om denne Sag. Jeg troer, at han er fuldkommen berettiget til at have en bestemt Mening om Jernbaner, thi det er ikke alene en Ret, men endogsaa en Pligt for ethvert Medlem af dette Thing; men, naar han stiller sig i Spidsen for et saa storartet Experiment som dette, der gaaer ud paa efter et Aars Forløb at omstøde en Lov, som et alene er gaaet her igjennem dette Thing, men og igjennem det andet Thing, som har erholdt Hans Majestæts Sanction, og som Ministeriet har erklæret for at være gavnlig og hensigtsmæssig, saa troer jeg, at han kommer i en ganske besynderlig Opposition med alle dem, som idetmindste maae antages at være competente til at dømme i denne Sag. Allerede, naar jeg betragter Sagen fra dette Standpunkt, skulde jeg, om jeg ikke havde nogen som helst anden Grund til at stemme imod hans Forslag, bede det ærede Thing at forkaste det af den ganske simple Grund, at det er et meget farligt Princip saaledes at prøve paa det ene Aar at gjøre en Lov om, som man har vedtaget det andet (Afskydelse). Jeg beder de ærede Herrer at betænke, om en Gjentagen heraf ikke i en constitutionel Stat ligefrem vil føre til at nedværdige Repræsentationen (Stemmer: Nei!). Jo, thi det er virkelig at anstille et Stemningsexperiment; vi maae dog tilstaae, at Størstedelen af Thingets Medlemmer i denne Sag ikke gaae efter Grunde, men efter Stemninger (Afskydelse). Jeg troer, at man vil være enig om at indrømme, at den omhandlede Lov for dem, der ere ukyndige i Jernbanevæsenet, og for dem, der ikke kjende til Combinationforholdene, maa synes at være noget besynderlig; for dem, der ikke forstaae sig paa Centralisationsforholdene maa den, saa at sige, staae henfaster som noget Løst, og i den Henseende kunne de have Ret. Men jeg hører netop til dem, der mene, at den omhandlede Bane er en uadskillelig Deel af en større Combination; jeg troer netop, at det er den rigtige Vej, Ministeriet er gaaet, idet jeg nemlig haaber, at det er dets Plan at føre denne Sag videre, og ikke at blive staaende ved denne enkelte Deel. Det vil være i det ærede Things Grindring, at jeg allestider har